No. 114. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Donderdag 24 September.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Wat is oorzaak van de magt en den invloed der Aristocratie?

Wat beneemt die beiden aan de burgerstanden?

(Oude toonen in een nieuw lied vervat.)

Om deze vragen met eenige orde te beantwoorden moeten wij eenen terugtred doen naar het jaar 1813.

Wat was toen het heerschende gevoelen bij de burgerstanden? Dat van haat en verontwaardiging jegens den overweldiger en onderdrukker: — dat van liefde van geestdrift voor het huis VAN ORANJE.

Aan Prins WILLEM werden met de regering dezer landen, de *souvereine regten* aangeboden, en de burgerij gaf allerwege de onmiskenbaarste bewijzen van hare tevredenheid over dit aanbod.

Maar de Prins wist, dat Hij nog met anderen dan de *goede burgery* te doen had. Hij herinnerde zich de magt en den invloed van zekere geslachten en familien, uit de vroegere geschiedenis, en wat deze meermalen, tot groot nadeel van het huis VAN ORANJE, hadden vermogen uit te rigten.

Die geslachten, die familien waren niet uitgestorven, en wat hunne heerschzucht betrof, mogt men verwachten, dat deze, onder de ijzeren hand des overheerschers, ten eenemale ware uitgedoofd geworden? Geenszins!

Ziedaar dan de oorzaak, dat de souvereiniteit door den Vorst slechts werd aanvaard, onder de voorwaarde, dat eene wijze constitutie de regten en vrijheden des Nederlandschen volks zoude komen waarborgen.

En welke waarborgen gaf nu die constitutie aan het Nederlandsche volk?

Wij hebben ze leeren kennen, lezers! De waarborgen, dat de kern des Nederlandschen volks, de talrijke gegoede en lastdragende burgerstanden geen' minsten staatkundigen invloed zullen kunnen uitoefenen; de waarborgen, dat de wetgeving, de verdeeling der staatslasten, de begeving van posten en bedieningen zullen moeten geschieden, zoo als de aristocratie, zoo als de weinige aanzienlijke geslachten en familien dit zullen wenschen en verlangen: — want aan *hen* staat het, de wetgevers te benoemen; aan *hen* te verwerpen wat zij voor hunne geslachten en familien zelver belangen niet voordeelig achten; aan *hen* om de regering, wanneer deze hun niet ten dienste staat, te belemmeren en in moeijelijkheden te wikkelen; aan *hen*, om aan de natie te doen onthouden, wat deze voor haar waarachtig welzijn behoeft en op de billijkste gronden vorderen mag.

Hoedanig de aristocratie van deze hare magt en invloed heeft gebruik gemaakt, en hoedanig de burgerstanden, daarbij gevaren zijn, — dit weet gij lezers! en wij zullen er hier maar niet van spreken.

Maar eene *eerste* oorzaak van het ontstaan dier magt en van dien invloed is ons gebleken, zij ligt geconcentreerd *in de grondwet zelve*, die men ons daarom, bij zoo menige veranderingen, heeft laten behouden.

Eene *tweede* oorzaak is: *het niet door de regering met al de kracht, die zij uit de grondwet ontleenen kon en moest, gaan van den overmagtigen invloed, van de toenemende aanmatigingen der aristocratie.*

Wat toch hebben wij, tot bescherming van het eigene volk, tegen die aanmatigingen, door de regering zien te werk stellen? Het weder voor een groot deel in het leven terug zien brengen der oude *heerlyke regten.*

Het overeenen weder doen herleven van een *aanzienlijke schuld*, van welker bezwaar de tijdsomstandigheden de massa des Nederlandschen volks had doen heven, en van welke vervolgens het grootste gedeelte zich in handen der rijken en der speculanten had bevonden hebben.

Het bij de reglementen op de verkiezingen zoo wel als finaal uitsluiten der burgerstanden van de deelwerking tot de benoeming der vertegenwoordigende, zoowel der Gewestelijke en Plaatselijke Besturen.

Het toekennen van ruime bezoldigingen aan openbare posten en bedieningen, het vermenigvuldigen en vermeerderen van deze openbare personen, en het bij voorkeur benoemen dier personen *uit den boezem der Aristocratie.*

Het blijkbaar vooringenomen zijn met den *adelstand*, het toestaan van bijzondere voorregten aan dezen, en door het verheffen van verdienstelijke mannen tot dezen stand, hen als 't ware af te scheiden van dien, waaruit zij sproten en waartoe zij behoorden, als konden zij daar niet *edel* zijn, als strekte het voortdurend in dien stand geplaatst blijven tot vernedering.

Het uit den boezem der vertegenwoordiging geweerd worden van mannen, welker inzigten en pogingen niet overeenstemden met die der Aristocratie, maar welke zich bij hun streven het *algemeene volksbelang* voor oogen stelden.

Het van lieverlede, zoowel bij wetten als bij plaatselijke verordeningen, al zwaarder en zwaarder belasten der eerste behoeften des levens, en het onbelast laten van een aantal voorwerpen van *weelde*, welke daarvoor allezins geschikt en vatbaar waren.

Het opeenstapelen van schulden, doorgaands met groot verlies voor den staat en met voordeel voor de kapitalisten, welke niet elders hunne kapitalen met zóóveel voordeel of zekerheid konden plaatsen.

Wie dit alles nu aandachtig nagaat en overweegt, zal wel niet kunnen aannemen, dat hetzelve, (met nog veel meer, hetwelk ons bestek niet toelaat in de bijzonderheden te vermelden) geschikt zou hebben kunnen zijn, om een tegenwigt daar te stellen, tegen den te overmagtigen invloed, en de altijd toenemende aanmatigingen der Aristocratie; en wij gelooven dus niet te hebben misgetast, in de aanwijzing dezer *tweede* oorzaak.

Eene *derde* oorzaak, uit de beide andere noodzakelijk voortvloeijende, is: *de toeneming in rykdom en welvaart van de bijzondere leden der Aristocratie*, en het afnemen van die der burgerstanden, in gelijke evenredigheid.

Eene *vierde* oorzaak eindelijk is de gemeenschappelijke band, de eendragt, welke de Aristocratie verbindt, zoodra het de verdediging en handhaving harer voorregten geldt.

Zouden wij hiervoor wel andere bewijzen behoeven dan de keuzen onzer volksvertegenwoordigers zoo voor de gewone, als voor de onlangs vereenigd geweest zijnde buitengewone Kamer?

Kon er met mogelijkheid, onder *zulk* een groot aantal mannen, ten aanzien van *zulk* een onvolledig werk, door het meerendeel zelfs als zoodanig erkend, bij *zulk* eene blijkbare inkrimping hunner regten en attributen, wel *zulk* eene overeenstemming gevonden worden, ware het niet geweest als bestond hier eene orde, een éénig en gemeenschappelijk belang, een éénig doel, als hadden al de bijzondere leden één wachtwoord, één consigne ontvangen, om hun tot regel te strekken voor hun gedrag.

Die eendragt, dat gemeenschappelijk belang is het, aan welke de Aristocratie mede een gewigtig deel harer magt ontleent, en waarop alle gelijkeerde pogingen van op zichzelven staande vrienden en voorstanders van het algemeene volksbelang moeten schipbreuk lijden, ... zoolang het der regering niet behaagt eene krachtige hand uit te steken, hare ooren te openen voor de roep- en klaagstemmen der burgerstanden, en deze van het juk der aristocratische overmagt te verlossen, hetwelk al zwaarder en zwaarder op hen begint te drukken en met iederen dag meer het kenmerk van ondragelijkheid aanneemt.

(*Het vervolg kierna.*)

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 18. September. Het bevel van den Russischen Keizer, om achttien linieschepen van Kronstadt naar den Archipel te zenden, wordt door een Duitsch dagblad medegedeeld, met bijvoeging van eenige zinsneden uit een brief van St. Petersburg, waarin aangetoond wordt hoe men zich, te midden van den vrede, in Rusland op de middelen om, des noods, oorlog te voeren voorbereidt. Bijzonder (zoo heet het in dien brief) is, ten aanzien van hare wapening en getal van schepen, gelijk ook in bekwaamheid bij het maken van manoeuvres, in tien jaren meer vooruitgegaan dan vroeger in honderd jaren. De zee- en scheepsmagazijnen en arsenalen zijn met ontzettenden voorraad opgevuld, en de zeedienst op een bewonderenswaardig standpunt, ten aanzien van naauwkeurigheid en vereenvoudiging, gebragt. Wat de landmagt betreft, behalve de altijd mobile legercorpson in de verschillende provincien, is reeds sedert twee jaren een magtig leger zamengetrokken, dat zijne steunpunten in de groote militaire kolonien heeft, en ten allen tijde gereed staat om zich in beweging te stellen.

— Men meldt uit Dusseldorp dd. 17 September: Gisteren avond omstreeks zes ure heeft hier een uiterst hevige storm gewoed, die van sterke donderslagen en gedurige bliksemstralen verzeld was; regen, met stukken ijs vermengd, viel in stroomen neder. Een schip met koren, dat hier aan de Rijnwerf lag, verzonk, doch is de lading nog grootendeels gered; van een ander, met kalk geladen schip, rukte de storm de bedekking af, en de binnen dringende golven spoelden het grootste deel der kalk-lading weg. De sterkste boomen in den slottuin werden ontworteld; dakpannen zag men door den wind verre weg voeren; vele paarden werden door het vreesselijk weder schichtig en gingen met karren en wagens op hol.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 20. September. Men vernoemt dat het Z. M. behaagd heeft, den Heer *J. H. J. Wellenburgh*, die H. K. H. Mevrouw de Erfprinses *van Oranje* bij hare bevalling heeft bijgestaan, tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw te benoemen.

— Heden is er eene algemeene openbare en plegtige vergadering van den Hoogen Raad der Nederlanden gehouden, waarin, op requisitoir van den Procureur-Generaal, door den Griffier voorlezing is gedaan van de publicatie des Konings, van den 4 dezer, houdende veranderingen en bijvoegingen, in de Grondwet des Rijks gebragt, waarvan door den Raad aan den Procureur-Generaal acte is verleend.

Gelijke plegtigheid heeft dien middag bij het Provinciale Hof van Holland plaats gehad.

— Naar men vernoemt heeft Z. M. dezer dagen, Hoogstdeszelfs Adjudant, Jhr. *J. F. van Spengler*, van de afd. grenadiers, op deszelfs verzoek, geautoriseerd tot het aannemen en dragen van het versiersel der orde van de Wurtembergsche kroon, hem door Z. M. den Koning van Wurtemberg geschonken.

ROTTERDAM, den 20. September. Naar men vernoemt zou het dezer dagen bij de Hooge Regering een punt van de déliberatie uitmaken, om eenige wijzigingen en nadere bepalingen in het Reglement, rekende de instructie van Kapiteins en gezagvoerders van koopvaardijschepen; daar te stellen. Hetzelve zou ten doel hebben de magt, hun op die schepen toegekend, meer naar reglementaire bepalingen vast te stellen, ten einde toch eenmaal de veelvuldige en meestal gegronde klagten van het scheepsvolk, over de handelwijze van sommige Kapiteins hun op de reis naar elders aangedaan, te doen ophouden.

UTRECHT, den 18. September. Wij achten ons verpligt te melden, dat de motieven van het vonnis der Arrondissements-Regtbank alhier, in zake tegen Vrouwe *H. M. Baumhauer*, echtgenoot van Mr. *W. P. J. baron Taets* van Amerongen, in ons dagblad van Vrijdag ll. niet juist zijn opgegeven. Wij zijn thans onderrigt, dat dezelve *hoofdzakelijk* hier op neerkomen: — *dat eenige*, door getuigen ten laste der beklaagde gedane opgaven, zijn afzonderlijke en geheel op zich zelve staande getuigenissen omtrent onderscheidene feiten, welke van elders worden bevestigd, noch door hunnen zamenloop en verband strekken tot staving eener bepaalde daadzaak, en alzoo niet als wettelijk bewijs kunnen gelden. Dat door getuigen is bewezen, dat op het Ingehaam van het

kind sporen hebben gestaan van verwondingen en van verregaande beleedigingen, kennelijk door van buiten aangebragt geweld veroorzaakt, doch dat niet wettelijk is gebleken, dat de beklaagde deze daden van geweld jegens haar kind zoude hebben gepleegd. Dat door getuigen is bewezen, dat de beklaagde aan haar kind harde slagen heeft toegebragt met de vlakke hand, doch dat niet wettelijk is gebleken, dat zulks met een boos opzet zoude zijn gepleegd, noch dat daardoor het leven of de gezondheid van het kind zoude zijn in gevaar gebragt, of verwonding zoude zijn ontstaan, — dat alzoo dit, ten opzigte van de beklaagde bewezen feit, niet kan worden geacht te vallen in de termen van eenige bestaande strafbepaling.

Op borenstaande gronden heeft de Regtbank verklaard, dat het, ten opzigte van de beklaagde, bewezen feit van het toebrengen van slagen met de vlakke hand aan haar kind *Johanna*, noch misdaad, noch wanbedrijf, noch overtreding oplevert, en de beklaagde ontslagen van alle regtsvervolging ter dier zake, en voorts de beklaagde vrijgesproken van de overige haar bij acte van dagvaardiging ten laste gelegde feiten.

GRONINGEN, den 17. September. Als eene zeldzaamheid dient vermeld te worden, dat zich thans, in den tuin van *Roelf E. Dul*, Mr. schoenmaker te Garmerwolde, eene komkommerpeer bevindt, die den omtrek heeft van 1 Ned. el en 3 duimen, bijna 8 palme lang is, en 14 Ned. ponden weegt.

— In den *Avondbode* van den 22 September leest men: Men schrijft uit Parijs, onder dagteekening van den 19 September: Ik bepaal mij heden tot de enkele, maar gewigtige mededeeling, dat de Heer *Thiers*, zoo als mij verzekerd wordt, namens het gouvernement, aan de vertegenwoordigers der vier groote mogendheden, teekenaren van het tractaat van den 15 Julij, heeft te kennen gegeven, *dat de voorstellen, door den Onder-Koning aan de Porte gedaan*, en welke ik u heb opgegeven, *Frankryke ultimatum zullen uitmaken*; met bijvoeging, *dat het zelve, wanneer die voorstellen worden afgewezen, de eischen des Pacha's in openbare stryd met de wapenen zal ondersteunen.*

— Naar men verzekert, zal Z. M. de Koning zich in het begin der volgende week naar het Loo begeven.

Mengelingen.

PROTEST.

(*Uit de Nederlandsche Catholyke Stemmen.*)

Zoo zijn dan de dertien wijzigings-ontwerpen, een alleen, dat het best van alle was, uitgezonderd (1), aangenomen; ondanks den wensch, tegen den zin en den geest van het verlichtste gedeelte der natie: — maar is het nu gedaan? Slechts elf heeren van de honderd en tien, dit is *een tiende gedeelte* der gefiltreerde dubbele Kamer, heeft de behoeften des volks begrepen, doszelfs wenschen geuit en was logiesch genoeg om te begrijpen, dat de voorziening in die behoeften, de bevrediging dier wenschen onvervuld zouden blijven, zoo niet al de wijzigings-ontwerpen werden verworpen; als de regering daardoor niet genoodzaakt werd, om andere, meer volledige en vurig gewenschte veranderingen in de grondwet te brengen; slechts elf onafhankelijke vrienden van Koning en vaderland waren consequent genoeg, om al de ontwerpen af te stemmen; doch ze zijn des niet tegenstaande alle, uitgezonderd het beste, aangenomen; maar is het nu gedaan?

Sommige loden hebben stellig verklaard, dat zij andere en meerdere wijzigingen in de grondwet hadden verlangd; maar stemden toch *voor* de aanneming; waardoor zij den weg, om andere en meerdere wijzigingen te bekomen, voor, de hemel weet hoe lang, sloten! Anderen wenschten meerdere Godsdienstvrijheid en vrijheid van onderwijs: maar zij stemden *voor* de ontwerpen, waardoor alles voor eerst bij het oude zal blijven! Nog andere stemden *voor* de wijzigings-ontwerpen, om, zoo ze zeiden, *de spanning te doen ophouden*, die juist over het weigeren dezer wezenlijke wijziging onzer grondwet, die echt constitutionele instellingen en waarborgen mist, ontstaan is . . . . Hoe logiesch, hoe consequent! zal dan nu de spanning geeindigd zijn; is het nu gedaan?

Wie zoo denkt, toont zeer weinig menschenkennis, weinig ervaring te bezitten. — De spanning zal nu eerst regt beginnen. . . . . en de hemel geve, dat men het gespannen touwtje, niet zoo sterk trekke, dat het met geweld breke.

De grootendeels afhankelijke gefiltreerde, zoogenaamde volksvertegenwoordiging, heeft wel bij *groote meerderheid* in de nietsbeduidende wijzigingen onzer grondwet berust; maar dit is het geval niet met de natie; niet met de onafhankelijke persvertegenwoordiging; niet met de organen der constitutionele partij, niet met die van het Catholicismus.

Het behoud onzer hoogst gebrekkige grondwet met niets, beduidende wijzigingen, is buiten de natie en tegen den wil der natie aangenomen, door de groote meerderheid van mannen, die zich *volksvertegenwoordigers* noemen, maar die het gevoelen des volks niet uitdrukken, die niet door het volk verkozen zijn, en dus geenszins het volk vertegenwoordigen. De grondwet, zoo als zij nu kwasie is gewijzigd geworden, is alzoo niet door de natie aangenomen, maar met veel toestel en kosten, haar *opgedrongen* geworden. Eene vraag, die wij niet beantwoorden willen, is, of zij ons verplicht, om zich daaraan te onderwerpen? — Maar, als organen onzer Catholijke landgenooten, protesteeren wij, om ten minste het principe te behouden, tegen de ongrondwettige wijze, op welke de gewijzigde grondwet is aangenomen geworden; wij protesteeren tegen het ontbreken van wijzigingen, waarbij volledige Godsdienstvrijheid en vrijheid van onderwijs uitdrukkelijk erkend worden, en tegen het ontbreken van constitutionele waarborgen, door welke die vrijheden *tegen volgende mogelyke misbruiken worden verzekerd?*

Wij noodigen alle onafhankelijke Nederlandsche dagbladen en alle buitenlandsche Catholijke bladen uit, om van dit ons protest melding te willen maken.

(1) Niets beduidt duidelijker dan dit, dat men met eene gefiltreerde Tweede Kamer doen kan wat men wil.

Eene ijsselijke ontdekking.

Voor eenigen tijd moet, zoo als Fransche nieuwebladen melden, te Rome voor het geregt eene gewelijke zaak behandeld zijn geworden, welke op de volgende wijze verhaald wordt:

In de laatste dagen van den zomer van 1839, leerde een voormalig Spaansch Kapitein, LUIGI GIAMO, eenige uren van Rome, eene rijke erfdochter, signora INA VOILEA, kennen, die zich uitsluitend met de beoefening der kunsten bezig hield. Hij werd aan haar voorgesteld en verliefde weldra op haar. Merkwaardig kwam het hem voor, dat INA bij geen maaltijd iets van de spijzen gebruikte, maar slechts versche dadels at en wijn daarbij dronk. Ook viel het hem op, dat er bijna iederen dag een andere gast aanwezig was, die met bijzondere oplettendheid behandeld werd, waardoor de Spanjaard een zeer ongunstig denkbeeld omtrent de standvastigheid der geliefde opvatte, zonder zich evenwel daardoor van zijn voornemen te laten afschrikken.

In September verzocht hij dringender dan ooit om een rendez-vous, hetwelk INA hem voortdurend weigerde. Op eenen zekeren dag stond zij hem dit evenwel toe, en bepaalde daartoe het uur van middernacht in het paviljoen. Het was stikdonker; de Kapitein moest al tastende den weg zoeken. Aan het paviljoen trof hij eene hand die hem vatte, terwijl eene stem hem toefluisterde: » Kom." Zijn geheimzinnige gids geleide hem eenen geruimen tijd en de Kapitein voelde dat deszelfs vingers vochtig waren. Eindelijk viel op eene trap een straal van maanlicht op den onbekende, toen LUIGI zich herinnerde, hem aan tafel gezien te hebben. Zijne handen waren met bloed geverwd. De Kapitein werd in eene kamer gestooten, in welke zich zes gewapenden bevonden. De waarheid kwam nu aan den dag. De gids, Z..., de stilste man aan tafel, was de moordenaar, en de schoone INA zijne dochter. Een dolk doorboorde des Kapiteins linker arm en bij viel in onmagt. Op dit oogenblik kwam INA haastig de kamer in, om hem te redden, dien zij werkelijk beminde. Zij vergat voor deze liefde hare gruwelijke hartstogt, want vader en dochter *dronken het bloed van hunne slagtoffers*; de vader, uit verschrikkelijke bloeddorst, — INA, om daardoor eeuwige jeugd en schoonheid te verkrijgen. Tusschen vader en dochter ontstond een hevige strijd; de laatste wilde uit liefde den Spanjaard redden; de vader echter volstrekt zijn slagtoffer niet afstaan, aan hetwelk men ook werkelijk de aderen opende. Toen snelde INA naar buiten en riep om hulp; haar vader vlugtte om aan den arm der geregtigheid te ontkomen. Hij begaf zich in een klooster en de dochter zocht hem lang, om den dood haars geliefden aan hem te wreken. Zij had het kleed eens monniks aangenomen, en herkende eindelijk haren vader, in de kerk van het klooster, in hetwelk hij eene toevlugt gevonden had. Daar, voor het altaar, stiet zij den vader den dolk in het hart. Zij werd gevat en het geregt sprak het doodvonnis over haar uit. Voor hetzelve echter voltrokken kon worden, vond zij middel, in den kerker zich zelve het leven te benemen.

(*Arnh. C.*)

Het Geneesmiddel Cognac met Zout.

Esculapische Docteren,
Apothecars, al te zaam;
Ach! wat zijt ge nu geschoren;
Fout is uw' latijnsche kraam:
Want recepten in 't Latijn
Zullen niet meer noodig zijn.
Ieder kan 't recept nu lezen.
Rijk en arm en jong en oud,
Hoort! het luidt: *Cognac met Zout.*
Kan al wat u scheelt genezen,
Wat vóór kwaal u moge deren;
't Zij zelfs cholera of pest,
Kanker, kneuzing, belroos, zweeren....
Eveneens: *probatum est.*
Tand- en oorpijn en zooveorts,
Tering, branden, zinkingskoorts,
Of wat ook de kwaal moog' wezen,
Rhumatismus — duizendsoud,
Wordt, ja! door cognac met zout,
Radikaal en flink genezen.
Laat dan, lijders! laat u raden; —
Rekent gij op lijfsbehoud:
Weg met doctors, drankjes, baden,
Neemt gij stechts cognac met zout:
Neemt het, slikt het onbevreesd:
o 't Kan niet missen, gij geneest!
Maar.... komt u de dood verrassen:
Legt de hand gerust op 't hart
En zegt, onder al uw smart:
Hiervoor is geen kruid gewassen.

(*Kamper Courant.*)

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 25. September. Sedert den 21. dezer, zijn hier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Le Rapide, L. J. Glad, Le Jeune Lovely, P. Grenier, Neptunis, E. B. Jansen, alle drie van Bergen, met stokvisch; The Joseph, A. Montgommery, Newburyport, stukgoederen; Lavr. J. Menhennet, Tower, porceleinaarde, Augusta, J. Haruld, Larwick, ijzer; die frau Sophia, J. T. Ahrends, Riga, houtwaren; The Mary, W. Duncar, Haiti, koffij; Providence, E. Sikes, Rio Janeiro, koffij.

Voor Oostende bestemd:

The Pearl, W. Bragg, Ipswich, passagiers.

Van Antwerpen zijn de Scheldte afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Kuba, J. H. Marshal, Limerik; Helena, H. Perniel, Rostock, Plutes, B. A. Kramer, avontuur; Roelsina, J. K. Bolhuis, Riga, W. Juno, P. Willumse, St. Ubes, alle met ballast.

Frederik, H. Nieman, Gend, avontuur; Nephtunis, F. Reichs, Gend, Straalsond; Elize, P. E. Ahrends, Gend, Rostock, alle met ballast.

Advertentien.

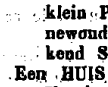

De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op Vrijdag den 9 October 1840, des namiddags den 2 uren PRECIES, in de Societeit *La Belle Alliance*, aan de IJzeren Brug te Vlissingen, presenteren te Verkoopen:

De navolgende HUIZEN en PAKHUIZEN met Erven, alle staande en gelegen *binnen de Stad Vlissingen.*

Een HUIS en ERF in de Nieuwstraat, Wijk H. N°. 261, van achter met een Keuken en een klein Pakhuis, uitkomende in het Lange Groenewoud, Wijk H. N°. 8 en 9, kadastraal bekend Sectie E. N°. 450 en 451.

Een HUIS en ERF in de Nieuwstraat, Wijk H. N°. 259.

Een HUIS en ERF in het Lange Groenewoud, Wijk H. N°. 10.

** Beide deze Perceelen, voormaals vereenigd, bekend onder een Kadastraal Nummer 448 van Sectie E, zullen afzonderlijk worden geveild.

Een HUIS en ERF in de Nieuwstraat, Wijk H. N°. 254, Kadastraal bekend Sectie E. N°. 44[illegible]

Een HUIS en ERF in dezelve Nieuwstraat, Wijk H. N°. 146, Kadastraal bekend Sectie D. N°. 32[illegible]

Een HUIS en ERF in het Lange Groenewoud, Wijk G. N°. 33, Kadastraal bekend Sectie [illegible] N°. 373.

Twee PAKHUIZEN en ERVEN, thans ineen gebouwd, onder de wijk van de Kerkstraat, over het Oude Kerkhof, Wijk G. N°. 108 en 10[illegible] Kadastraal bekend Sectie E. N°. 358 en 3[illegible]

Een PAKHUIS en ERF, thans eene Tabaksfabrijk in de Schuitvlotstraat, Wijk G. N°. 25, K[illegible] dastraal bekend, Sectie E. N°. 365.

Een PAKHUIS en ERF op den Nieuwendijk, Wijk H. N°. 92, Kadastraal bekend Sectie D. N°. 2[illegible]

Een PAKHUIS en [illegible] in de Palingstraat, Wijk K. N°. 70, Kadastraal bekend Sectie D. N°. 2[illegible] Mitsgaders binnen de Stad *VERE:*

Een PAKHUIS met annex HUISJE en ERF, de Noordzijde van de Haven, gemerkt L. N°. 84 en 85, Kadastraal bekend Sectie [illegible] N°. 9 en 10.

En een PAKHUIS en ERF in de Simon Oomstraat, gemerkt L. B. N°. 61, Kadastraal bekend Sectie A. N°. 238.

Breeder bij de uit te zetten Kaarten omschreven.

Alle daags *vóór* en *op den dag der Verkoop* voor een ieder te zien, mits, voor zooveel de panden in Vlissingen betreft, voorzien zijnde van een permissiebillet, door genoemden Notaris afgegeven.

Informatien te bekomen ten Kantore van denzelven Notaris, alwaar de voorwaarden van verkoop gedurende acht dagen, de verkooping voorafgaande, zullen worden gelezen zijn.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.